

BÀI HỌC HAI BÀN TAY

Nhuệ Hồng

Một buổi sáng Mùa Xuân năm nay, bên bờ phía nam vùng Vịnh Cự Kim Sơn, một chàng thanh niên (tên là D.) đến nói với chúng tôi rằng:

“Thưa Ông Bà, hôm nay tôi xin phép được đính hôn với J. Và mùa thu tới đây, chúng tôi sẽ làm hôn lễ”. Lời cầu hôn của D. làm tôi vô cùng xúc động.

Cha thường quý con gái. Sau hơn 20 năm thương yêu dạy dỗ con, nay bỗng dung có một người đàn ông khác đến đòi rước con mình đi, rồi còn đòi xóa tên họ của mình trong căn cước của con, sự chiếm đoạt thật là toàn diện!

Sự xúc động mạnh như một chấn động khiến tôi choáng váng tâm thần. Lúc đó tôi mới hiểu thâm thúy ý nghĩa câu “bố vợ phải đấm”

Thấy tôi có vẻ thần thờ, nhà tôi bèn kiếm lời khuyên giải. Bà nói: “Con gái lớn về nhà chồng là chuyện thường tình. Đạo vợ chồng là căn bản của đạo làm người. Nếu không có vợ chồng thì làm sao có con cháu nối dõi tông đường? Năm tôi 20, ông cũng đến rước tôi đi, khiến ngày nay tôi mất cả tên lẫn họ, mà nào tôi có nói gì đâu?”

Thấy lời khuyên có lý - thông thường nhà tôi bao giờ cũng có lý - tôi cũng dần dần nguôi ngoai.

Mới đây nhà tôi lại bảo: “Ông thường hay viết lách, ăn nói để nhấn nhủ người nọ người kia. Nay nhân ngày vui mừng của hai con, ông cũng phải nói đôi lời để khuyên bảo các con”.

Tôi bỗng chợt dạ! Khuyên bảo người ngoài tương đối còn dễ. Chứ khuyên bảo người trong nhà thì thật khó khăn vô cùng.

Trước hết vì “bụt nhà không thiêng”.

Hơn nữa tất cả mớ kiến thức của tôi chỉ là vài ý kiến của cổ nhân từ hàng ngàn năm về trước, nay sợ không còn hợp thời nữa.

Về chuyện vợ chồng cổ nhân chỉ nói: “phu xướng phụ tùy”. Nghĩa là người chồng đề xướng mọi công việc gia đình, người vợ chỉ đóng vai tùy thuộc, phải tuân hành mà không phát biểu ý kiến.

Mà ngày nay đàn bà lại phát biểu ý kiến nhiều hơn đàn ông và cũng nói giỏi hơn đàn ông. Như bà Hillary nói hay hơn ông Clinton, và bà Elizabeth nói có duyên hơn ông Dole rất nhiều.

Hơn nữa, trong việc quản trị gia đình, có thể nói 90% công việc đều do đàn bà đề xướng, đàn ông chỉ có nghĩa vụ phê chuẩn hay mặc nhiên chấp thuận.

Như vậy câu phu xướng phụ tùy không còn là khuôn vàng thước ngọc nữa.

Trong dân gian có câu “*thuận vợ thuận chồng tát Biển Đông cũng cạn*”.

Thực ra đây chỉ là một nhận định về lợi ích của sự hòa thuận. Chứ không cho biết vợ chồng phải đối xử với nhau như thế nào để được hòa thuận.

Trong ca dao lại có câu: “*anh em như thể tay chân*”. Vậy thì vợ chồng có thể như tay chân được không?

Tôi sợ không được. Vì tay chân có vị trí trên dưới, trái với nghĩa bình đẳng nam nữ.

Vả lại, khi hai bên không còn đối thoại với nhau được nữa mà nổi nóng “*thượng căng chân, hạ căng tay*”, thì thật là bất lợi cho hạnh phúc gia đình.

Nếu không thể là tay chân được, thì hay là vợ chồng *nên coi nhau như hai bàn tay: Tay Phải và Tay Trái?*

Phải trái đây không có nghĩa là có lý hay không có lý. Mà chỉ nói về vị trí của hai bên, một ở bên mặt, một ở bên trái. Cũng như hai mặt của một đồng tiền, nhất nguyên mà lưỡng thể:

*Mình với Ta tuy hai mà một
Ta với Mình tuy một mà hai.*

Hai Bàn Tay có 3 đức tính: Bình Đẳng, Hợp tác và Hòa Thuận.

Về bình đẳng hợp tác, thì khi tát nước Biển Đông, dầu tát bằng gầu dai hay tát bằng gầu sòng thì cũng phải dùng cả hai bàn tay.(1)

Sự hợp tác có tính vô điều kiện và không phân bì. Như khi chơi quần vợt, tay trái không phàn nàn rằng mình phải tung banh cho tay phải đánh. Và khi đi du lịch, tay phải cũng không phàn nàn rằng mình phải xách vali nặng để cho tay trái được thanh thoi.

Bài Học Hai Bàn Tay có thể áp dụng cho các cặp vợ chồng trẻ mới cưới. Cũng như cho các cặp vợ chồng không còn trẻ mấy như đa số các anh chị em chúng ta có mặt đêm nay.

Và nếu có vị nào hỏi tôi rằng trong đời sống gia đình, ông có áp dụng nghiêm chỉnh Bài Học Hai Bàn Tay không, thì tôi phải thành thực thưa rằng: “Đó chỉ là mục tiêu lý tưởng chứ chưa phải là hiện thực”.

Và bài học cho các con thực ra cũng là bài học cho chính bản thân mình.

Vì vậy tôi xin mời quý vị và các bạn dùng Hai Bàn Tay nâng ly để chúc mừng cho hai cháu (cũng như chúc cho chính chúng ta) được hòa thuận với nhau và được trăm năm hạnh phúc.

Tôi xin thành thật cảm tạ.

Nhuệ Hồng

(1) Ruộng cao tát một gầu dai
Tại chỗ ruộng thấp tát hai gầu sòng.